

GUN ULRIKSSON
Bildkonst

SVANESUND
7 PÅ KARTAN

om att vara konstnär:

Tecknat och målat har jag gjort hela livet, och jag har aldrig behövt ta andra jobb. Inkomsten är liten och oregelbunden, men det är en frihet att kunna arbeta med det man vill.

om konstens uppgift:

att öppna sinnen och sätta igång tankar. Konst kan trola bort fördomar och vidskepelser.

om konstvandringen:

Ett effektivt samarbete och fin gemenskap. När jag öppnar min ateljé sker överraskande möten då jag märker att människor verkligen ser och upplever mina bilder, de kommenterar och ställer frågor. Den responsen ger arbetslust.

1 Oljemålning på tork på kakelugnen i Gun Ulrikssons ateljé. En av fyra målningar som bär samma motiv men med helt olika färgskalor på formationerna, vilket ger helt skilda uttryck.

2 Gun Ulrikssons paletter, antingen de är olja eller akvarell, går i klara färger.

3 Träskulpturer under arbete.

4 Gun Ulriksson har jobbat med bilder i hela sitt liv och känner sig lyckligt lottad över friheten att få ägna sig åt sin skapande.

OTALIGA NYANSER AV BLÅTT

Färgerna bygger former, geometriska sammanhang och återkommande känslor. Där Gun Ulrikssons berättelser träder fram ur det dominerande gröna, blåa med stråk av rött i bilder som pulserar och lever om.

Hennes arbete är likt ett växelbruk. Där olja, teckning, akvarell och collage samsas, göder varandra och skapar grogrund åt nästa arbetsätt.

– Jag skiftar teknik och material mest för att motverka rutin. När jag hamnar i en återvändsgränd, byter jag bara till nåt som hjälper mig vidare. På så vis utvecklas skapandet, säger Gun Ulriksson, orustbo sen fyra år tillbaks efter sjutton somrar i det röda huset som ligger lite för sig själv, granne med skog och jättevillor. Med direktlänk till verandan och gräset utanför ligger ateljén. Fyllt av målningar, material och färger, vars otaliga nyanser samsas i verk och målarlådor.

– Färg betyder så mycket för mig, och är det viktigaste i själva uttrycket, säger Gun som målat hela sitt liv.

– Jag visste tidigt att jag skulle jobba med teckning och måleri,

Som ung studerade hon teckning och grafisk

formgivning, och har genom alla år försörjt sig som formgivare och konstnär.

– Jag har mest frilansat och aldrig haft behovet av en trygg anställning. För mig har friheten varit viktigast, tillägger Gun som under sitt yrkesliv formgett detaljerade servettmotiv och mönster till presentpapper, kort för bland andra Unicef. Som grafisk formgivare tecknade hon allt från maskiner och bilar till små, små skruvar. Hantverk som inte längre görs för hand.

– Jag gillade de där uppdragen, men visst var det skönt att ha sitt fria måleri att återvända till emellanåt.

För tvärtemot beställningsjobben, har hon mest jobbat abstrakt, i sitt måleri. Skapar nya bilder ur gamla, vrider och vänder, men återkommer till grundformer och sin alldeles egna färgskala.

Hon visar hur hon river itu sina grafiska tryck, placerar ut bitarna på en akvarell, för att utgöra en slags skiss till måleriet.

– Formerna blir slumpmässiga, för att undvika att det blir förutsägbart.

Hon strävar efter att våga släppa kontrollen. Att låta det bli som det vill. Gun menar att det handlar om att experimentera för att inte tappa

stinget. Att hela tiden söka sig vidare. Fastnar man i något invariant, slentrianmässigt blir det inte bra.

Hennes måleri är ett flöde med färgburet driv. – Med åren lär man sig när det är dags att sluta. Fast ibland måste jag ställa undan bilden och dagligen betrakta den för att kunna avgöra om den är klar.

Bilderna är sprungna ur minnen från resor, möten och den bohuslänska naturen.

– De bär alla motiv, men förenklade till oigenkännlighet, förklarar hon och berättar om sin kärlek för färgerna, främst det gröna och blåa.

– Ultramarin måste jag ha. Det går bara inte att vara utan.

– Jag har försökt med annat, som de mustiga jordfärgerna, men det funkar inte för mig, säger Gun med ett skratt. Så hon följer sin instinkt, inser att alla nog har sitt givna språk.

Efter en stund har blicken vant sig vid det allomfattande färgbadet och fram träder formerna. Det geometriska, återkommande kvadraterna för tankarna till serieberättelser. Ibland är rutorna tomma, ibland bärande en skör rörelse eller gest, ibland bara en färg. Där allt ha sin givna plats, spelar sin roll i det blåtonade dramat.